

מצלמות, סיגריות, מזון, צמיגיב

בעזרת נערות עירומות — „אנחנו לא מוכרים מצרכים, מסבירים הפירסומאים, „אנחנו

סיקורוס

אוכרי הפל

פירסום של מישחת שיניים חדשה, שהציג לא סחות ולא יותר מאשר שלישייה — גבר ושתי נשים — המתעלסים בעירום מתחת לסדין. היה זה ללא ספק סרט ה־פירסום האירוטי ביותר שנוצר בישראל. הדברים הגיעו עד לידי כך שהפיליטונאי אפרים קישון פירסם במדורו מודעת פירסום לתשלום מיסים לעריית תל־אביב, ש־האלמנט העיקרי שבה היה גוף עירום של אשה.

***

פנייה ליצרים מודחקים

התופעה מזכירה את מה שאירע בארצות־הברית בתחילת שנות ה־50, בעת שהעיתונות האמריקאית הוצפה בשפע של מודעות עירום. השימוש באמצעים של מין, אירוטיקה ועירום לפירסומת אינו המצאה של המאה העשרים. היה זה הצייר הצרפתי הדוע סולו לז'ר, כפי שמוכר הפירסומאי אליהו טל, שהשתמש ראשון, בימים בהם רעב ללחם, בציורי עירום למודעות של בתי־קפה וסבונ־ירחצה.

בגלגולה הראשון היתה למודעת העירום מסרה מוגבלת ביותר. היא נועדה בעיקר למשוך את עינו ותשומת־ליבו של הקורא בעיתון, העובר בריסרוף על עמודי

העיתונים המיקצועיים בעולם, המוקדשים לבעיות הפירסום, אינם מריבים להתייחס לישראל. כי עם כל התקדימותו בשנים האחרונות, עדיין מפגר ענף הפירסום בישראל מהורמים והשיטות המ־קובלים בארצות המערב המפותחות. אולם לאחרונה, מצא אחד מעיתוני ה־פירסום המיקצועיים הגדולים בעולם, האד־ברטייס־ינג א־יג' האמריקאי להקדיש ליש־ראל כתבה שנושאה את הכותרת: „מודעת העירום פולשת לנוף הפירסום הישראלי.“ המאורע שבגללו בחר העיתון המיקצועי להקדיש מאמר לישראל היתה אותה מודעת שפורסמה לפני שלושה חודשים ויצרה, למעשה, מהפכה בתחום הפירסום הישראלי — מודעת העירום של למברטה, בה הופיעה חשפנית עירומה, ושמיספר עיתונים סירבו לפרסמה אלא אם כן יכוסה חזהה של החשפנית בחזיה מצויירת. אותה מודעת עירום היתה הסנוניתה הראשונה. היא פרצה את הסכר. בעיקבותיה הוצטו עמודי המודעות של העיתונות הישראלית בשבועות האחרונים בשפע של מודעות, שהנושא המרכזי בהן היה גופות חשופים של דוגמניות ודוגמנים ישראליים. המהפכה לא נשארה רק בתחום המודעות בעיתונות. על מסכי הקולנוע יכלו צופי הקולנוע הישראליים לחזות בסרטון